

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 258

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

1 października 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 913/2009 z dnia 24 września 2009 r. kończące przegląd pod kątem nowego eksportera dotyczący rozporządzenia (WE) nr 1174/2005 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) oraz ich zasadniczych części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, ponownie nakładające cło w odniesieniu do przywozu od jednego eksportera w tym kraju i kończące rejestrację tego przywozu 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 914/2009 z dnia 30 września 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 4
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 915/2009 z dnia 30 września 2009 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 października 2009 r. 6
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 916/2009 z dnia 29 września 2009 r. ustanawiające zakaz połowów dorsza w obszarach I oraz IIb przez statki pływające pod banderą Niemiec 9

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa 2009/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 48 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich ⁽¹⁾ 11

★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/102/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie prawa spółek, dotycząca jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością ⁽¹⁾	20
--	----

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2009/725/WE, Euratom:

★ Decyzja Rady z dnia 30 września 2009 r. w sprawie mianowania nowego członka Komisji Wspólnot Europejskich	26
---	----

Komisja

2009/726/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 24 września 2009 r. w sprawie tymczasowych środków ochronnych przedsięwziętych przez Francję w odniesieniu do wprowadzania na jej terytorium mleka i produktów mlecznych z gospodarstwa, w którym potwierdzono przypadek trzęsawki klasycznej (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 3580).....	27
--	----

2009/727/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 30 września 2009 r. w sprawie środków stosowanych w stanach zagrożenia, które mają zastosowanie do skorupiaków przywożonych z Indii i przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub do żywienia zwierząt (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 7388) ⁽¹⁾	31
--	----

2009/728/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 30 września 2009 r. w sprawie nieograniczonego rozszerzenia uznania przez Wspólnotę Polskiego Rejestru Statków ⁽¹⁾	34
--	----

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 316/2009 z dnia 17 kwietnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania odłogowanych gruntów do produkcji surowców (Dz.U. L 100 z 18.4.2009)	36
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 913/2009

z dnia 24 września 2009 r.

kończące przegląd pod kątem nowego eksportera dotyczący rozporządzenia (WE) nr 1174/2005 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) oraz ich zasadniczych części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, ponownie nakładające cło w odniesieniu do przywozu od jednego eksportera w tym kraju i kończące rejestrację tego przywozu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 4,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1174/2005 ⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe i dokonała ostatecznego poboru cła tymczasowego nałożonego na przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej. W przypadku czterech przedsiębiorstw objętych indywidualnymi stawkami celnymi stawki te wynoszą od 7,6 % do 39,9 %. Cło mające zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw wynosi 46,7 %. Rozporządzenie (WE) nr 684/2008 ⁽³⁾ uściśliło zakres środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem (WE) nr 1174/2005.

2. OBECNE DOCHODZENIE

2.1. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (2) Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu pod kątem nowego eksportera dotyczącego rozporządzenia (WE) nr 1174/2005, na mocy art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, od producenta eksportującego

ręczne wózki paletowe oraz ich zasadnicze części pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej.

- (3) Wniosek ten został złożony przez Crown Equipment (Suzhou) Company Limited („Crown Suzhou” lub „wnioskodawca”).
- (4) Wnioskodawca twierdził, że działał w warunkach gospodarki rynkowej i nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty Europejskiej w okresie objętym dochodzeniem, który posłużył do ustalenia środków antydumpingowych, tzn. w okresie od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 31 marca 2004 r. (zwanym dalej „pierwotnym okresem objętym dochodzeniem”), oraz że nie jest powiązany z żadnym z producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem, podlegającym obowiązującym środkom. Ponadto wnioskodawca twierdził, że rozpoczął wywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części do Wspólnoty po zakończeniu pierwotnego okresu objętego dochodzeniem.

2.2. Wszczęcie przeglądu pod kątem nowego eksportera

- (5) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu pod kątem nowego eksportera zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz po umożliwieniu przedstawienia uwag zainteresowanemu przemysłowi wspólnotowemu Komisja wszczęła rozporządzeniem (WE) nr 52/2009 ⁽⁴⁾ przegląd rozporządzenia (WE) nr 1174/2005 w odniesieniu do wnioskodawcy („przegląd”).
- (6) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 52/2009 zniesiono cło antydumpingowe w wysokości 46,7 % nałożone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1174/2005 na

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 21.7.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 192 z 19.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 19.

przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części produkowanych przez wnioskodawcę. Równocześnie, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, organom celnym polecono podjęcie odpowiednich kroków celem zarejestrowania tego rodzaju przywozu.

2.3. Produkt objęty postępowaniem

- (7) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak produkt określony w rozporządzeniu (WE) nr 1174/2005 zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 684/2008. Są to ręczne wózki paletowe i ich zasadnicze części, tj. mechanizmy hydrauliczne i podwozia, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, objęte obecnie kodami CN ex 8427 90 00 i ex 8431 20 00. Ręczne wózki paletowe oznaczają wózki kołowe wyposażone w podnośniki widłowe służące do przewozu palet, pchane, ciągnięte i sterowane ręcznie przez pieszego operatora za pomocą przegubowej sterownicy, przystosowane do gładkich, płaskich i twardych nawierzchni. Ręczne wózki paletowe są przeznaczone wyłącznie do podnoszenia ładunku, poprzez pompowanie sterownicą, na wysokość wystarczającą do jego przewożenia; nie mają żadnych dodatkowych funkcji, jak na przykład: (i) przenoszenie i podnoszenie ładunku w celu umieszczenia na wysokości lub wspomaganie prac magazynowych (wózki paletowe wysokiego składowania); (ii) ustawianie palet jedna na drugiej (wózki podnośnikowe); (iii) podnoszenie ładunku na wysokość roboczą (wózki krzyżakowe); czy też (iv) podnoszenie i ważenie ładunku (wózki z wagą).

2.4. Zainteresowane strony

- (8) Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawcę, przedstawicieli przemysłu wspólnotowego oraz przedstawicieli kraju wywozu o wszczęciu przeglądu. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swojego stanowiska na piśmie i złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w rozporządzeniu (WE) nr 52/2009.
- (9) Służby Komisji przesłały również wnioskodawcy formularz wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) oraz kwestionariusz i otrzymały odpowiedzi w wyznaczonych w tym celu terminach.

2.5. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (10) Dochodzenie w sprawie dumpingu objęło okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.

3. WYCOFANIE WNIOSKU O PRZEGŁĄD POD KĄTEM NOWEGO EKSPORTERA

- (11) Pismem z dnia 22 maja 2009 r. skierowanym do Komisji Crown Suzhou formalnie wycofał swój wniosek o przegląd pod kątem nowego eksportera zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (12) Rozważono, czy kontynuowanie dochodzenia z urzędu byłoby uzasadnione. Komisja uznała, że zakończenie

dochodzenia nie będzie miało wpływu na obowiązujące środki antydumpingowe, stawka cła stosowana w przypadku wszystkich innych przedsiębiorstw zostanie ponownie nałożona z mocą wsteczną w stosunku do Crown Suzhou i zakończenie dochodzenia nie będzie sprzeczne z interesem Wspólnoty. Z tych względów dochodzenie powinno zostać zakończone.

- (13) Zainteresowane strony zostały poinformowane o zamiarze zakończenia dochodzenia i o ponownym nałożeniu ostatecznych cel antydumpingowych na przywóz produktu objętego postępowaniem produkowanego i sprzedawanego na wywóz do Wspólnoty przez Crown Suzhou i umożliwiono im przedstawienie uwag. Nie otrzymano jednak żadnych uwag, które mogłyby wpłynąć na zmianę tej decyzji.
- (14) W związku z tym stwierdzono, że przywóz do Wspólnoty ręcznych wózków paletowych i ich zasadniczych części, tj. mechanizmów hydraulicznych i podwozia, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, objętych obecnie kodami CN ex 8427 90 00 i ex 8431 20 00, wyprodukowanych i sprzedawanych na wywóz do Wspólnoty przez Crown Suzhou, powinien podlegać ogólnokrajowej stawce cła mającej zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw (46,7 %), nałożonej rozporządzeniem (WE) nr 1174/2005, oraz że należy ponownie nałożyć tę stawkę cła.

4. POBRANIE CŁA ANTYDUMPINGOWEGO Z MOCĄ WSTECZNĄ

- (15) W świetle powyższych ustaleń cło antydumpingowe mające zastosowanie do Crown Suzhou powinno być nałożone z mocą wsteczną, od daty wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 52/2009, na przywóz produktu objętego postępowaniem, który poddano obowiązkowi rejestracji zgodnie z art. 3 tego rozporządzenia.

5. OKRES OBOWIĄZYWANIA ŚRODKÓW

- (16) Przegląd nie zmienia daty wygaśnięcia środków nałożonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1174/2005 zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym kończy się przegląd pod kątem nowego eksportera, wszczęty rozporządzeniem (WE) nr 52/2009, oraz nakłada się na przywóz określony w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 52/2009 cło antydumpingowe, mające zastosowanie, zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1174/2005, do wszystkich innych przedsiębiorstw (dodatkowy kod TARIC A999) w Chińskiej Republice Ludowej.

2. Niniejszym nakłada się, z mocą od dnia 23 stycznia 2009 r., cło antydumpingowe, mające zastosowanie, zgodnie

z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1174/2005, do wszystkich innych przedsiębiorstw w Chińskiej Republice Ludowej, na przywóz ręcznych wózków paletowych i ich zasadniczych części zarejestrowanych na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 52/2009.

3. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestania rejestracji przywozu prowadzonej na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 52/2009.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 września 2009 r.

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 914/2009**z dnia 30 września 2009 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	27,4
	ZZ	27,4
0707 00 05	TR	114,4
	ZZ	114,4
0709 90 70	TR	110,1
	ZZ	110,1
0805 50 10	AR	56,9
	CL	103,4
	TR	64,9
	UY	88,0
	ZA	75,8
	ZZ	77,8
0806 10 10	EG	109,7
	TR	98,0
	US	190,3
	ZZ	132,7
0808 10 80	BR	83,8
	CL	85,7
	NZ	75,7
	US	83,8
	ZA	73,5
0808 20 50	ZZ	80,5
	AR	81,8
	CN	48,7
	TR	101,8
	US	161,5
	ZA	70,1
	ZZ	92,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 915/2009**z dnia 30 września 2009 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 października 2009 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa cif stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.

- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe cif ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.

- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywozowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena cif w przywozie ustalona w sposób określony w art. 4 wspomnianego rozporządzenia.

- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 1 października 2009 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 października 2009 r. należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 1 października 2009 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	7,27
	średniej jakości	17,27
	niskiej jakości	37,27
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	74,12
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	32,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	32,00
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	74,12

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

16.9.2009-29.9.2009

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)						
	Pszenica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica twarda wysokiej jakości	Pszenica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	137,25	88,56	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	125,82	115,82	95,82	58,97
Premia za Zatokę	—	18,38	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	10,11	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 18,08 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 23,94 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 916/2009**z dnia 29 września 2009 r.****ustanawiające zakaz połowów dorsza w obszarach I oraz IIb przez statki pływające pod banderą Niemiec**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 43/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2009 rok i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2009.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2009 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, zatrzymywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2009 r. państwu członkowskiemu określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się zatrzymywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 22 z 26.1.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	20/T&Q
Państwo członkowskie	Niemcy
Stado	COD 1/2B.
Gatunek	Dorsz (<i>Gadus morhua</i>)
Obszar	I oraz IIb
Data	3.9.2009

DYREKTYWY

DYREKTYWA 2009/101/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 16 września 2009 r.

w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 48 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich

(wersja ujednolicona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 44 ust. 2 lit. g),

uwzględniając program ogólny znoszenia ograniczeń w zakresie swobody przedsiębiorczości ⁽¹⁾, w szczególności jego tytuł VI,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Pierwsza dyrektywa Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich ⁽⁴⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁵⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości należy tę dyrektywę ujednolicić.

(2) Koordynacja przepisów prawa krajowego dotyczących jawności, ważności zobowiązań spółek akcyjnych, spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i spółek komandy-

towo-akcyjnych oraz ich nieważność ma szczególne znaczenie, w szczególności w celu zapewnienia ochrony interesów osób trzecich.

(3) Podstawowe dokumenty spółki powinny być jawne w celu umożliwienia osobom trzecim zapoznania się z ich treścią oraz innymi informacjami dotyczącymi spółki, w szczególności z danymi osób, które są uprawnione do nabywania praw i zaciągania zobowiązań w imieniu spółki.

(4) Bez uszczerbku dla istotnych wymagań i formalności ustanowionych przez prawo wewnętrzne państwa członkowskiego, spółki powinny mieć możliwość wyboru składania swoich obowiązkowych dokumentów i informacji w formie papierowej lub elektronicznej.

(5) Zainteresowane strony powinny mieć możliwość otrzymania z rejestru kopii takich dokumentów i informacji zarówno w formie papierowej, jak i elektronicznej.

(6) Należy zezwolić państwom członkowskim, aby zdecydowały o prowadzeniu krajowego biuletynu przeznaczanego do publikacji obowiązkowych dokumentów i informacji, w formie papierowej lub elektronicznej, lub przewidziały ich ujawnianie w równie skutecznym sposób.

(7) Transgraniczny dostęp do informacji o spółce powinien zostać ułatwiony poprzez umożliwienie, oprócz obowiązkowego ujawnienia dokonywanego w jednym z języków dopuszczonych w państwie członkowskim spółki, dobrowolnej rejestracji wymaganych dokumentów i informacji w dodatkowych językach. Osoby trzecie, działające w dobrej wierze, powinny móc polegać na tłumaczeniach tych dokumentów i informacji.

(8) Należy uściślić, że oświadczenie dotyczące obowiązkowych informacji określone w niniejszej dyrektywie powinno być zawarte we wszystkich pismach i formularzach zamówień spółek, bez względu na to, czy stosowana jest forma papierowa, czy też jakakolwiek inna. W świetle rozwoju technologicznego właściwe jest również zapewnienie umieszczania tych oświadczeń na stronie internetowej spółki.

⁽¹⁾ Dz.U. 2 z 15.1.1962, s. 36/62.

⁽²⁾ Dz.U. C 204 z 9.8.2008, s. 25.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 13 lipca 2009 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 65 z 14.3.1968, s. 8.

⁽⁵⁾ Zob. załącznik I część A.

- (9) Ochrona osób trzecich powinna być zapewniona w drodze przepisów ograniczających w możliwie najszerszym zakresie przyczyny nieważności zobowiązań zaciągniętych w imieniu spółki.
- (10) W celu zapewnienia pewności prawnej w stosunkach między spółką a osobami trzecimi, jak też między wspólnikami, niezbędne jest ograniczenie przypadków nieważności oraz retroaktywnego skutku orzeczenia stwierdzającego nieważność i ustalenie krótkiego terminu na zakwestionowanie przez osoby trzecie wobec takiego orzeczenia.
- (11) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

ZAKRES STOSOWANIA

Artykuł 1

Środki koordynujące, zawarte w niniejszej dyrektywie, stosuje się do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w państwach członkowskich, odnoszących się do następujących typów spółek:

— w Belgii:

de naamloze vennootschap,	la société anonyme,
de commanditaire vennootschap op aandelen,	la société en commandite par actions,
de personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid,	la société de personnes à responsabilité limitée,

— w Bułgarii:

акционерно дружество, дружество с ограничена отговорност, командитно дружество с акции,

— w Republice Czeskiej:

společnost s ručením omezeným, akciová společnost,

— w Danii:

aktieselskab, kommanditaktieselskab, anpartsselskab,

— w Niemczech:

die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung,

— w Estonii:

aktsiaselts, osaühing,

— w Irlandii:

companies incorporated with limited liability,

— w Grecji:

ανώνυμη εταιρία, εταιρία περιορισμένης ευθύνης, ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία,

— w Hiszpanii:

la sociedad anónima, la sociedad comanditaria por acciones, la sociedad de responsabilidad limitada,

— we Francji:

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée, la société par actions simplifiée,

— we Włoszech:

società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata,

— na Cyprze:

δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση, ιδιωτικές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση,

— na Łotwie:

akciju sabiedrība, sabiedrība ar ierobežotu atbildību, komandītsabiedrība,

— na Litwie:

akcinė bendrovė, uždaroji akcinė bendrovė,

— w Luksemburgu:

société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée,

— na Węgrzech:

részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság,

— na Malcie:

kumpannija pubblika/public limited liability company, kumpannija privata/private limited liability company,

- w Niderlandach:
- de naamloze vennootschap, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid,
- w Austrii:
- die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung,
- w Polsce:
- spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo-akcyjna, spółka akcyjna,
- w Portugalii:
- a sociedade anónima de responsabilidade limitada, a sociedade em comandita por acções, a sociedade por quotas de responsabilidade limitada,
- w Rumunii:
- societate pe acţiuni, societate cu răspundere limitată, societate în comandită pe acţiuni,
- w Słowenii:
- delniška družba, družba z omejeno odgovornostjo, komaditna delniška družba,
- na Słowacji:
- akciová spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným,
- w Finlandii:
- yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag, julkinen osakeyhtiö/publikt aktiebolag,
- w Szwecji:
- aktiebolag,
- w Zjednoczonym Królestwie:
- companies incorporated with limited liability.
- a) akt założycielski oraz statut, jeśli są one oddzielnymi aktami;
- b) zmiany dokumentów wymienionych w lit. a), w tym przedłużenia czasu trwania spółki;
- c) skonsolidowany tekst zmienionego aktu założycielskiego lub statutu w jego aktualnym brzmieniu po każdej zmianie aktu założycielskiego lub statutu;
- d) powołanie, zakończenie sprawowania funkcji, jak też dane osób, które jako organ przewidziany w prawie albo członkowie takiego organu:
- (i) są upoważnione do reprezentowania spółki wobec osób trzecich oraz do reprezentowania jej w postępowaniu sądowym; z ujawnionych informacji musi wynikać, czy osoby upoważnione reprezentują spółkę samodzielnie czy wspólnie;
- (ii) uczestniczą w zarządzaniu, nadzorowaniu lub kontrolowaniu spółki;
- e) co najmniej raz w roku kwota kapitału subskrybowanego, jeśli akt założycielski lub statut wymieniają kapitał statutowy, chyba że jakiegokolwiek podwyższenie kapitału subskrybowanego wymaga zmiany statutu;
- f) dokumenty księgowe za każdy rok obrotowy, które należy opublikować zgodnie z dyrektywami Rady 78/660/EWG ⁽¹⁾, 83/349/EWG ⁽²⁾, 86/635/EWG ⁽³⁾ i 91/674/EWG ⁽⁴⁾;
- g) każda zmiana siedziby spółki;
- h) likwidacja spółki;
- i) stwierdzenie przez sąd nieważności umowy spółki;

ROZDZIAŁ 2

JAWNOŚĆ

Artykuł 2

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewniania obowiązkowej jawności w odniesieniu do spółek określonych w art. 1, obejmującej co najmniej następujące dokumenty i informacje:

⁽¹⁾ Czwarta dyrektywa Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek (Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11).

⁽²⁾ Siódma dyrektywa Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych (Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 91/674/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 374 z 31.12.1991, s. 7).

- j) powołanie likwidatorów, dane ich dotyczące oraz ich odpowiednie uprawnienia, chyba że uprawnienia te wynikają w sposób wyraźny i wyłączny z przepisów prawa lub przepisów statutowych;
- k) zakończenie postępowania likwidacyjnego i wykreślenia z rejestru w państwach członkowskich, w których powoduje to skutki prawne.

Artykuł 3

1. W każdym państwie członkowskim prowadzona jest dokumentacja w rejestrze centralnym, w rejestrze handlowym lub w rejestrze spółek dla każdej ze spółek, które są w nim zarejestrowane.

2. Do celów niniejszego artykułu „forma elektroniczna” oznacza, że dane są początkowo wysyłane i otrzymywane w miejscu przeznaczenia za pomocą urządzeń elektronicznych służących do przetwarzania (w tym kompresji cyfrowej) oraz przechowywania danych, oraz całkowicie przekazywane, dostarczane i odbierane w sposób ustalony przez państwa członkowskie drogą kablową, radiową, optyczną lub inną drogą elektromagnetyczną.

3. Wszelkie dokumenty i informacje, które muszą zostać ujawnione na mocy art. 2, znajdują się w dokumentacji lub są wpisywane do rejestru; w każdym przypadku przedmiot wpisu do rejestru musi być wykazany w dokumentacji.

Państwa członkowskie zapewniają możliwość składania przez spółki, oraz inne osoby i organy, od których wymaga się dokonywania lub towarzyszenia przy dokonywaniu powiadomień, wszystkich dokumentów oraz informacji, które muszą zostać ujawnione na mocy art. 2, w formie elektronicznej. Ponadto państwa członkowskie mogą wymagać, aby wszystkie lub niektóre kategorie spółek składały wszystkie lub niektóre rodzaje takich dokumentów i informacji w formie elektronicznej.

Wszystkie dokumenty i informacje określone w art. 2, składane w formie papierowej lub elektronicznej, przechowuje się w dokumentacji lub wpisuje do rejestru w formie elektronicznej. W tym celu państwa członkowskie zapewniają przetwarzanie w rejestrze wszystkich takich dokumentów i informacji składanych w formie papierowej na formę elektroniczną.

Dokumenty i informacje określone w art. 2, złożone w formie papierowej do dnia 31 grudnia 2006 r., nie muszą być automatycznie przetworzone w rejestrze na formę elektroniczną. Jednakże państwa członkowskie zapewniają ich przetworzenie w rejestrze na formę elektroniczną z chwilą otrzymania wniosku o ujawnienie w formie elektronicznej, złożonego zgodnie ze środkami przyjętymi w celu nadania skutku ust. 4.

4. Kopia całości lub części każdego dokumentu lub każdej informacji, określonych w art. 2, musi być udostępniona na wniosek. Wnioski mogą być składane w rejestrze w formie papierowej lub elektronicznej zgodnie z wyborem wnioskodawcy.

Kopie określone w akapicie pierwszym muszą być udostępniane z rejestru w formie papierowej lub elektronicznej, zgodnie z wyborem wnioskodawcy. Ma to zastosowanie w przypadku wszystkich dokumentów i informacji już złożonych. Jednakże państwa członkowskie mogą zdecydować, że uzyskanie z rejestru wszystkich lub niektórych rodzajów dokumentów i informacji złożonych w formie papierowej do ustalonej daty, która nie może być późniejsza niż dzień 31 grudnia 2006 r., nie jest możliwe w formie elektronicznej, jeżeli upłynął określony okres między datą złożenia a datą wniosku złożonego do rejestru. Taki określony okres nie może być krótszy niż dziesięć lat.

Opłata za uzyskanie kopii całości lub jakiegokolwiek części dokumentów lub informacji określonych w art. 2, w formie papierowej lub elektronicznej, nie może przekraczać kosztów administracyjnych.

Kopie wydawane w formie papierowej są poświadczane „za zgodność z oryginałem”, chyba że wnioskodawca zrezygnuje z takiego zaświadczenia. Kopie wydawane w formie elektronicznej nie są poświadczane „za zgodność z oryginałem”, chyba że wnioskodawca wyraźnie zażąda takiego poświadczania.

Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, aby zaświadczenia kopii w formie elektronicznej gwarantowały zarówno autentyczność ich pochodzenia, jak i integralność ich treści, co najmniej za pomocą bezpiecznego podpisu elektronicznego w rozumieniu art. 2 ust. 2 dyrektywy 1999/93/WE⁽¹⁾.

5. Ujawnienie dokumentów i informacji określonych w ust. 3 dokonuje się poprzez ogłoszenie w całości lub w części, bądź w formie odniesienia do dokumentu, włączonego do dokumentacji lub wpisanego do rejestru, w biuletynie krajowym wskazanym do tego celu przez państwo członkowskie. Krajowy biuletyn przeznaczony do tego celu może być prowadzony w formie elektronicznej.

Państwa członkowskie mogą zdecydować o zastąpieniu publikacji w biuletynie krajowym środkami o jednakowym skutku, co obejmuje przynajmniej wykorzystanie systemu, w którym ujawnione dane dostępne będą w porządku chronologicznym za pomocą centralnej platformy elektronicznej.

⁽¹⁾ Dyrektywa 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych (Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12).

6. Spółka może powoływać się wobec osób trzecich na dokumenty i informacje dopiero po ich ujawnieniu zgodnie z ust. 5, chyba że spółka udowodni, że osoby trzecie były o nich poinformowane.

Jednakże w odniesieniu do transakcji mających miejsce przed szesnastym dniem następującym po dniu ujawnienia nie można powoływać się na te dokumenty i informacje wobec osób trzecich, które udowodnią, że nie mogły o nich wiedzieć.

7. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu uniknięcia wszelkich niezgodności między ujawnioną treścią zgodnie z ust. 5 a treścią w rejestrze lub dokumentacji.

Jednakże w przypadku niezgodności nie można powoływać się wobec osób trzecich na tekst ujawniony zgodnie z ust. 5; osoby te mogą jednak powołać się na ujawnioną treść, chyba że spółka wykaże, iż osobom takim znana była treść włączona do dokumentacji lub wpisana do rejestru.

Ponadto osoby trzecie mogą zawsze powoływać się na dokumenty i informacje, dla których formalności ogłoszeniowe nie zostały jeszcze spełnione, chyba że brak ujawnienia pozbawia je skuteczności.

Artykuł 4

1. Dokumenty i informacje, które należy ujawnić na mocy art. 2, zostają sporządzone i złożone do dokumentacji w jednym z języków dopuszczonych przez zasady językowe stosowane w państwie członkowskim, w którym prowadzona jest dokumentacja określona w art. 3 ust. 1.

2. Oprócz obowiązkowego ujawnienia, określonego w art. 3, państwa członkowskie dopuszczają dobrowolne ujawnianie dokumentów i informacji określonych w art. 2, zgodnie z art. 3, w jakimkolwiek języku urzędowym Wspólnoty.

Państwa członkowskie mogą wymagać, aby tłumaczenia takich dokumentów i informacji były poświadczane.

Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne w celu ułatwienia dostępu osobom trzecim do ujawnionych dobrowolnie tłumaczeń.

3. Oprócz obowiązkowego ujawnienia określonego w art. 3 oraz dobrowolnego ujawnienia przewidzianego na mocy ust. 2 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą dopuścić

ujawnienie danych dokumentów i informacji, zgodnie z art. 3, w każdym innym języku.

Państwa członkowskie mogą wymagać, aby tłumaczenia takich dokumentów i informacji były poświadczane.

4. W przypadku rozbieżności między dokumentami i informacjami ujawnionymi w językach urzędowych rejestru a dobrowolnie ujawnionym tłumaczeniem, na to ostatnie nie można powoływać się wobec osób trzecich. Niemniej jednak osoby trzecie mogą powołać się na dobrowolnie ujawnione tłumaczenia, chyba że spółka udowodni, że osoby trzecie wiedziały o wersji, która stanowiła przedmiot obowiązkowego ujawnienia.

Artykuł 5

Państwa członkowskie wymagają, by pisma i formularze zamówień w formie papierowej lub innej zawierały następujące informacje:

- a) informacje niezbędne do określenia rejestru, w którym przechowywana jest dokumentacja określona w art. 3 wraz z numerem spółki w rejestrze;
- b) formę prawną spółki, miejsce jej zarejestrowanej siedziby oraz, w stosownych przypadkach, fakt likwidacji spółki.

Jeśli w tych dokumentach znajduje się wzmianka o kapitale spółki, następuje odniesienie do kapitału subskrybowanego i wpłaconego.

Państwa członkowskie wymagają, by na stronach internetowych spółek znajdowały się co najmniej informacje określone w akapicie pierwszym oraz, w stosownych przypadkach, odniesienie do kapitału subskrybowanego i wpłaconego.

Artykuł 6

Każde państwo członkowskie określa osoby mające dopełnić formalności związanych z ujawnieniem.

Artykuł 7

Państwa członkowskie przewidują odpowiednie sankcje co najmniej w przypadku:

- a) braku ujawnienia dokumentów księgowych zgodnie z wymogiem art. 2 lit. f);

- b) braku w dokumentach handlowych lub na którejkolwiek ze stron internetowych spółki, w zakresie obowiązkowych informacji przewidzianych w art. 5.

ROZDZIAŁ 3

WAŻNOŚĆ ZOBOWIĄZAŃ SPÓŁKI

Artykuł 8

Jeżeli w imieniu spółki będącej w trakcie tworzenia się, przed uzyskaniem przez nią osobowości prawnej, podjęto działania i jeśli spółka nie wypełnia zobowiązań wynikających ze wspomnianych działań, osoby, które podjęły te działania, są za nie bez ograniczeń odpowiedzialne solidarnie, chyba że umowa przewiduje inaczej.

Artykuł 9

Dopełnienie formalności ujawnienia danych dotyczących osób, które będąc członkami organów spółki, mają prawo do jej reprezentowania, powoduje, że nie można powoływać się wobec osób trzecich na nieprawidłowości w ich powołaniu, chyba że spółka wykaze, iż osoby trzecie wiedziały o takich nieprawidłowościach.

Artykuł 10

1. Działania podjęte przez organy spółki są wiążące, nawet jeśli działania te nie wynikają z przedmiotu działalności spółki, chyba że wspomniane działania wykraczają poza kompetencje, jakie prawo przyznaje tym organom lub których przyznanie prawo im umożliwia.

Jednakże państwa członkowskie mogą przewidzieć, że spółka nie ponosi za nie odpowiedzialności, w przypadku gdy działania te wykraczają poza cele spółki, jeśli spółka udowodni, iż osoba trzecia wiedziała, że działania wykraczają poza cele spółki lub że osoba trzecia nie mogła tego nie wiedzieć, biorąc pod uwagę okoliczności; jawność statutu nie stanowi wystarczającego dowodu.

2. Nie można powoływać się wobec osób trzecich na wiążący charakter ograniczeń kompetencji organów spółki wynikających ze statutu lub z decyzji właściwych organów, nawet jeśli zostały ujawnione.

3. Jeśli prawo krajowe przewiduje, że prawo reprezentowania spółki może zostać przyznane na zasadzie odstąpienia od przepisów prawa regulujących te kwestie, na podstawie przepisów statutowych, jednej osobie lub kilku osobom działającym łącznie, to prawo krajowe może przewidzieć możliwość powoływania się na wiążący charakter przepisów statutowych wobec osób trzecich, pod warunkiem że dotyczą one ogólnej kompetencji do reprezentacji; kwestia, czy można powoływać się na wiążący charakter przepisów statutowych wobec osób trzecich, jest regulowana w art. 3.

ROZDZIAŁ 4

NIEWAŻNOŚĆ UMOWY SPÓŁKI

Artykuł 11

We wszystkich państwach członkowskich, w których przepisy prawa nie przewidują w momencie tworzenia spółki kontroli prewencyjnej, administracyjnej lub sądowej, akt założycielski i statut spółki, jak też wszelkie zmiany tych dokumentów, muszą być sporządzone i poświadczone we właściwej formie prawnej.

Artykuł 12

Prawo państw członkowskich może wprowadzać system unieważniania umowy spółki tylko na następujących warunkach:

- a) nieważność musi zostać stwierdzona orzeczeniem sądowym;
- b) nieważność może zostać stwierdzona jedynie z następujących powodów:
 - (i) brak aktu założycielskiego lub niedopełnienie formalności kontroli prewencyjnej lub właściwej formy;
 - (ii) przedmiot działalności spółki jest niezgodny z prawem lub sprzeczny z porządkiem publicznym;
 - (iii) brak w akcie założycielskim lub w statucie informacji na temat firmy spółki, kwot kapitału indywidualnie subskrybowanego, łącznej kwoty kapitału subskrybowanego lub przedmiotu działalności spółki;
 - (iv) nieprzestrzeganie przepisów prawa krajowego dotyczących minimalnej kwoty kapitału, która ma zostać wpłacona;
 - (v) brak zdolności do czynności prawnych wszystkich członków założycieli;
 - (vi) fakt, że wbrew prawu krajowemu regulującemu spółkę liczba członków założycieli jest mniejsza niż dwóch.

Poza tymi przypadkami nieważności w przypadku spółki nie można powoływać się na żadną podstawę nieistnienia, nieważności bezwzględnej, względnej lub unieważnienia.

Artykuł 13

1. Możliwość powoływania się wobec osób trzecich na wiążący charakter orzeczenia sądu stwierdzającego nieważność umowy spółki uregulowana jest w art. 3. Jeśli prawo krajowe przewiduje dla osób trzecich możliwość zakwestionowania takiego orzeczenia, osoby te mogą to uczynić w terminie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia orzeczenia sądu.

2. Nieważność powoduje likwidację spółki, jak również jej rozwiązanie.

3. Bez uszczerbku dla skutków wynikających z likwidacji, nieważność nie narusza ważności zobowiązań spółki lub zobowiązań podjętych wobec niej.

4. Przepisy prawa każdego państwa członkowskiego mogą regulować skutki nieważności między wspólnikami.

5. Akcjonariusze lub udziałowcy pozostają zobowiązani do wpłacenia kapitału subskrybowanego, a nie wniesionego, w takim zakresie, w jakim wymagają tego zobowiązania podjęte wobec wierzycieli.

ROZDZIAŁ 5

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 14

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 15

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w terminie do dnia 1 stycznia 2012 r., sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z propozycją zmiany przepisów określonych w art. 2 lit. f) oraz w art. 3, 4, 5 i 7 w świetle doświadczeń nabytych w trakcie stosowania tych przepisów, ich

celów i zaobserwowanego w tym czasie rozwoju technologicznego.

Artykuł 16

Dyrektywa 68/151/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku I część A, zostaje uchylona, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 września 2009 r.

W imieniu Parlamentu

Europejskiego

J. BUZEK

Przewodniczący

W imieniu Rady

C. MALMSTRÖM

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian

(o których mowa w art. 16)

Dyrektywa Rady 68/151/EWG
(Dz.U. L 65 z 14.3.1968, s. 8)

Załącznik I, pkt III.H Aktu przystąpienia z 1972 r.
(Dz.U. L 73 z 27.3.1972, s. 89)

Załącznik I, pkt III.C Aktu przystąpienia z 1979 r.
(Dz.U. L 291 z 19.11.1979, s. 89)

Załącznik I, pkt II.D Aktu przystąpienia z 1985 r.
(Dz.U. L 302 z 15.11.1985, s. 157)

Załącznik I, pkt XI.A Aktu przystąpienia z 1994 r.
(Dz.U. C 241 z 29.8.1994, s. 194)

Dyrektywa 2003/58/WE Parlamentu Europejskiego
i Rady (Dz.U. L 221 z 4.9.2003, s. 13)

Załącznik II, pkt 1.4.A Aktu przystąpienia z 2003 r.
(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 338)

Dyrektywa Rady 2006/99/WE
(Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 137)

wyłącznie pkt A.1 załącznika

CZĘŚĆ B

Wykaz terminów transpozycji do prawa krajowego

(o których mowa w art. 16)

Dyrektywa	Termin transpozycji
68/151/EWG	11 września 1969 r.
2003/58/WE	30 grudnia 2006 r.
2006/99/WE	1 stycznia 2007 r.

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 68/151/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3 ust. 1	art. 3 ust. 1
art. 3 ust. 2	art. 3 ust. 3
art. 3 ust. 3	art. 3 ust. 4
art. 3 ust. 4	art. 3 ust. 5
art. 3 ust. 5	art. 3 ust. 6
art. 3 ust. 6 akapit pierwszy i drugi	art. 3 ust. 7 akapit pierwszy i drugi
art. 3 ust. 7	art. 3 ust. 7 akapit trzeci
art. 3 ust. 8	art. 3 ust. 2
art. 3 a	art. 4
art. 4	art. 5
art. 5	art. 6
art. 6	art. 7
art. 7	art. 8
art. 8	art. 9
art. 9	art. 10
art. 10	art. 11
art. 11 zdanie wprowadzające	art. 12 zdanie wprowadzające
art. 11 pkt 1	art. 12 lit. a)
art. 11 pkt 2 zdanie wprowadzające	art. 12 lit. b) zdanie wprowadzające
art. 11 pkt 2 lit. a) do f)	art. 12 lit. b) ppkt (i)–(vi)
art. 12	art. 13
art. 13 akapit pierwszy drugi i trzeci	—
art. 13 akapit czwarty	art. 14
art. 14	art. 18
—	art. 15
—	art. 16
—	art. 17
—	załącznik I
—	załącznik II

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/102/WE**z dnia 16 września 2009 r.****w sprawie prawa spółek, dotycząca jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością****(wersja ujednolicona)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 44,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dwunasta dyrektywa Rady w sprawie prawa spółek 89/667/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotycząca jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona⁽⁴⁾. W celu zapewnienia jasności i zrozumiałości należy tę dyrektywę ujednolicić.
- (2) Pewne zabezpieczenia wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 48 akapit drugi Traktatu dla ochrony interesów wspólników i osób trzecich, powinny być koordynowane w celu zapewnienia ich równoważności w całej Wspólnocie.
- (3) W tym zakresie pierwsza dyrektywa Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich⁽⁵⁾, czwarta dyrektywa Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydana na mocy art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek⁽⁶⁾, oraz siódma dyrektywa Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. wydana na mocy art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych⁽⁷⁾, w sprawie ujawnienia, ważności zobowiązań, ich nieważności, rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, mają zastosowanie do wszystkich spółek kapitałowych. Z drugiej strony, druga dyrektywa Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony

interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału⁽⁸⁾, trzecia dyrektywa Rady 78/855/EWG z dnia 9 października 1978 r. wydana na mocy art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, dotycząca łączenia się spółek akcyjnych⁽⁹⁾, oraz szósta dyrektywa Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. wydana na mocy art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu dotycząca podziału spółek akcyjnych⁽¹⁰⁾ w sprawie, odpowiednio, utworzenia i kapitału, jak również łączenia i podziałów spółek, stosuje się do spółek akcyjnych.

- (4) Niezbędny jest odpowiedni instrument prawny umożliwiający ograniczenie odpowiedzialności indywidualnego przedsiębiorcy na obszarze całej Wspólnoty, bez uszczerbku dla przepisów państw członkowskich, które – w wyjątkowych okolicznościach – wymagają od takiego przedsiębiorcy odpowiedzialności za zobowiązania jego przedsiębiorstwa.
- (5) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością może mieć jednego wspólnika w chwili jej utworzenia, jak również w następstwie objęcia wszystkich udziałów przez jednego udziałowca. Do czasu ujednolicenia przepisów krajowych w zakresie prawa regulującego grupy spółek państwa członkowskie mogą ustanawiać szczególne przepisy lub sankcje w przypadku, gdy osoba fizyczna jest jedynym wspólnikiem wielu spółek lub w przypadku gdy spółka jednoosobowa lub każda inna osoba prawna jest jedynym wspólnikiem spółki. Jedynym celem takiego rozwiązania jest uwzględnienie różnic, które istnieją w niektórych przepisach krajowych. W tym celu państwa członkowskie mogą w wypadkach szczególnych wprowadzić ograniczenia dopuszczalności spółek jednoosobowych lub nieograniczoną odpowiedzialność jednego udziałowca. Państwa członkowskie mają swobodę ustanowienia zasad mających na celu przeciwdziałanie ryzyku, które może wiązać się z funkcjonowaniem spółki jednoosobowej ze względu na występowanie jednego wspólnika, w szczególności, aby zapewnić wpłatę kapitału subskrybowanego.
- (6) Zarówno fakt zgromadzenia wszystkich udziałów przez jednego udziałowca, jak również tożsamość jednego udziałowca powinny być ogłoszone w publicznie dostępnym rejestrze.

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 31.3.2009, s. 42.⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 13 września 2009 r.⁽³⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 40.⁽⁴⁾ Zob. załącznik II część A.⁽⁵⁾ Dz.U. L 65 z 14.3.1968, s. 8.⁽⁶⁾ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.⁽⁷⁾ Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1.⁽⁸⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, s. 1.⁽⁹⁾ Dz.U. L 295 z 20.10.1978, s. 36.⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 47.

- (7) Dla uchwał podejmowanych przez jedynego wspólnika działającego jako zgromadzenie wspólników należy zachować formę pisemną.
- (8) Dla umów zawartych między jedynym wspólnikiem a spółką przez niego reprezentowaną również powinna być wymagana forma pisemna, o ile umowy te nie dotyczą czynności zwykłego zarządu.
- (9) Niniejsza dyrektywa powinna pozostać bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku II część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Środki koordynacji określone w niniejszej dyrektywie stosuje się do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, odnoszących się do rodzajów spółek zawartych w załączniku I.

Artykuł 2

1. Spółka może mieć jedynego wspólnika w chwili jej zakładania, jak również w wyniku zgromadzenia wszystkich udziałów przez jedną osobę (spółka jednoosobowa).

2. Państwa członkowskie mogą, w oczekiwaniu na koordynację przepisów krajowych odnoszących się do przepisów regulujących grupy spółek, ustanawiać szczególne przepisy lub sankcje dla sytuacji, w których:

- a) jedna osoba fizyczna jest jedynym wspólnikiem wielu spółek; lub
- b) spółka jednoosobowa lub inna osoba prawna jest jedynym wspólnikiem spółki.

Artykuł 3

W przypadku gdy spółka staje się spółką jednoosobową w wyniku zgromadzenia wszystkich udziałów przez jedną osobę, ujawnienie tego faktu, jak również tożsamości jedynego udziałowca następuje albo przez wpisanie do akt rejestrowych, albo wpisanie do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 68/151/EWG, albo przez wpisanie do rejestru prowadzonego przez spółkę i dostępnego publicznie.

Artykuł 4

1. Jedynego wspólnik wykonuje uprawnienia zgromadzenia wspólników.

2. Uchwały jedynego wspólnika podjęte w sprawach, o których mowa w ust. 1, są protokołowane lub sporządzane w formie pisemnej.

Artykuł 5

1. Umowy zawierane między jedynym wspólnikiem a reprezentowaną przez niego jego spółką są protokołowane lub sporządzane w formie pisemnej.

2. Państwa członkowskie mogą nie stosować ust. 1 do czynności zwykłego zarządu.

Artykuł 6

W przypadku gdy państwo członkowskie dopuszcza istnienie spółek jednoosobowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 również w odniesieniu do spółek akcyjnych, stosuje się niniejszą dyrektywę.

Artykuł 7

Państwo członkowskie może nie zezwalać na tworzenie spółek jednoosobowych, w przypadku gdy jego ustawodawstwo przewiduje dla indywidualnych przedsiębiorców możliwość utworzenia przedsiębiorstw o odpowiedzialności ograniczonej do sumy przeznaczonych na określoną działalność, pod warunkiem że wobec tych przedsiębiorstw ustanawia się równorzędne środki zabezpieczające w stosunku do tych, które są nakładane przez niniejszą dyrektywę lub przez inne przepisy wspólnotowe stosowane wobec spółek, o których mowa w art. 1.

Artykuł 8

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 9

Uchyła się dyrektywę 89/667/EWG zmienioną aktami wymienionymi w załączniku II część A, bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku II część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 września 2009 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK

Przewodniczący

W imieniu Rady

C. MALMSTRÖM

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Rodzaje spółek, o których mowa w art. 1

- w Belgii:
société privée à responsabilité limitée/besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid,
- w Bułgarii:
дружество с ограничена отговорност, акционерно дружество,
- w Republice Czeskiej:
společnost s ručením omezeným,
- w Danii:
anpartsselskaber,
- w Niemczech:
Gesellschaft mit beschränkter Haftung,
- w Estonii:
aktsiaselts, osaühing,
- w Irlandii:
private company limited by shares or by guarantee,
- w Grecji:
εταιρεία περιορισμένης ευθύνης,
- w Hiszpanii:
sociedad de responsabilidad limitada,
- we Francji:
société à responsabilité limitée,
- we Włoszech:
società a responsabilità limitata,
- na Cyprze:
ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση,
- na Łotwie:
sabiedrība ar ierobežotu atbildību,
- na Litwie:
uždaroji akcinė bendrovė,
- w Luksemburgu:
société à responsabilité limitée,
- na Węgrzech:
korlátolt felelősségű társaság, részvénytársaság,
- na Malcie:
kumpannija privata/private limited liability company,
- w Niderlandach:
besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid,
- w Austrii:
Aktiengesellschaft, Gesellschaft mit beschränkter Haftung,

- w Polsce:
spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,
 - w Portugalii:
sociedade por quotas,
 - w Rumunii:
societate cu răspundere limitată,
 - w Słowenii:
družba z omejeno odgovornostjo,
 - na Słowacji:
spoločnosť s ručením obmedzeným,
 - w Finlandii:
osakeyhtiö/aktiebolag,
 - w Szwecji:
aktiebolag,
 - w Zjednoczonym Królestwie:
Private company limited by shares or by guarantee.
-

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian

(o których mowa w art. 9)

Dyrektywa Rady 89/667/EWG
(Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 40)

Załącznik I pkt XI.A Aktu przystąpienia z 1994 r.
(Dz.U. C 241 z 29.8.1994, s. 194)

Załącznik II pkt 4.A Aktu przystąpienia z 2003 r.
(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 338)

Dyrektywa Rady 2006/99/WE
(Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 137)

wyłącznie pkt 4.A załącznika

CZĘŚĆ B

Lista terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania

(o których mowa w art. 9)

Dyrektywa	Termin przeniesienia	Data rozpoczęcia stosowania
89/667/EWG	31 grudnia 1991 r.	1 stycznia 1993 r. w przypadku spółek już istniejących w dniu 1 stycznia 1992 r.
2006/99/WE	1 stycznia 2007 r.	

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 89/667/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 1 zdanie wprowadzające	art. 1
art. 1 tiret pierwsze–dwudzieste siódme	załącznik I
art. 2–7	art. 2–7
art. 8 ust. 1	—
art. 8 ust. 2	—
art. 8 ust. 3	art. 8
—	art. 9
—	art. 10
art. 9	art. 11
—	załącznik I
—	załącznik II
—	załącznik III

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 30 września 2009 r.

w sprawie mianowania nowego członka Komisji Wspólnot Europejskich

(2009/725/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 215 akapit drugi,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 128 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

W piśmie z dnia 21 września 2009 r. Ján FIGEL rezygnuje ze sprawowania funkcji członka Komisji ze skutkiem od dnia 1 października 2009 r. Należy zatem wyznaczyć jego następcę na okres pozostały do końca kadencji,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Maroš ŠEFČOVIČ zostaje niniejszym mianowany członkiem Komisji na okres od dnia 1 października 2009 r. do dnia 31 października 2009 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem 1 października 2009 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2009 r.

W imieniu Rady
C. BILDT
Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 24 września 2009 r.

w sprawie tymczasowych środków ochronnych przedsięwziętych przez Francję w odniesieniu do wprowadzania na jej terytorium mleka i produktów mlecznych z gospodarstwa, w którym potwierdzono przypadek trzęsawki klasycznej

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 3580)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(2009/726/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 54 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych⁽²⁾ ma zastosowanie do produkcji i wprowadzania na rynek żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego.
- (2) W załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 ustanowiono środki, które należy zastosować w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia obecności pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) u owiec lub kóz we Wspólnocie. Zasady wprowadzania do obrotu we Wspólnocie oraz przywozu do Wspólnoty tych zwierząt i pochodzących od nich produktów określono w załącznikach VIII i IX do powyższego rozporządzenia.
- (3) W rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 ustanowiono przepisy dotyczące żywności i pasz, a w szczególności bezpieczeństwa żywności i pasz, na poziomie wspólnotowym i krajowym. Artykuł 53 rozporządzenia

stanowi, że jeżeli jest ewidentne, że żywność lub pasze, które pochodzą ze Wspólnoty lub są przywożone z kraju trzeciego, prawdopodobnie tworzą poważne ryzyko dla zdrowia ludzkiego, zdrowia zwierząt lub dla środowiska oraz że takie ryzyko nie może być wystarczająco objęte za pomocą środków podjętych przez dane państwo lub państwa członkowskie, to Komisja niezwłocznie przyjmie pewne środki, które mogą obejmować zawieszenie wprowadzania na rynek lub przywozu danej żywności pochodzenia zwierzęcego.

- (4) Ponadto art. 54 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 stanowi, że jeżeli państwo członkowskie oficjalnie poinformuje Komisję o potrzebie podjęcia środków nadzwyczajnych oraz gdy Komisja nie podjęła działań zgodnie z art. 53 tego rozporządzenia, państwo członkowskie może przyjąć tymczasowe środki ochronne, o czym niezwłocznie informuje inne państwa członkowskie i Komisję. W takim przypadku w ciągu dziesięciu dni roboczych Komisja przedstawia sprawę Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt (SCOFAH) w celu rozszerzenia, poprawienia lub odwołania tymczasowych krajowych środków ochronnych. Państwo członkowskie może utrzymać swoje tymczasowe krajowe środki ochronne, dopóki nie zostaną przyjęte środki Wspólnoty.
- (5) W dniu 8 marca 2007 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przyjął opinię naukowego panelu ds. zagrożeń biologicznych, sporządzoną na wniosek Komisji Europejskiej, dotyczącą określonych aspektów związanych z zagrożeniem TSE u owiec i kóz⁽³⁾. W opinii tej EFSA uznał, że „nie istnieją dowody na epidemiologiczne lub molekularne powiązanie między klasyczną lub nietypową trzęsawką a TSE u ludzi. Czynnikiem BSE jest jedynym czynnikiem TSE określonym jako odzwierzęcy czynnik chorobotwórczy. Z uwagi jednak na ich różnorodność nie można obecnie wykluczyć zdolności przenoszenia się na ludzi innych zwierzęcych czynników chorobotwórczych TSE”⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dziennik EFSA (2007) 466, s. 1–10.

⁽⁴⁾ Zob. sekcja 4 opinii.

- (6) W następstwie opinii przyjęto rozporządzenie Komisji (WE) nr 727/2007 z 26 czerwca 2007 r. zmieniające załączniki I, III, VII i X do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych⁽¹⁾. Rozporządzenie (WE) nr 727/2007 przewidywało zniesienie obowiązku dokonania uboju całego stada oraz przewidywało pewne środki alternatywne w stosunku do uboju w przypadku stwierdzenia ogniska TSE w gospodarstwie utrzymującym owce lub kozy w sytuacji, gdy wykluczono tam obecność gąbczastej encefalopatii bydła (BSE). W następstwie skargi o unieważnienie i wniosku o środki tymczasowe wniesionych przez Francję przeciwko niektórym przepisom tego rozporządzenia, postanowieniem sędziego rozpatrującego wniosek o zastosowanie środków tymczasowych z dnia 28 września 2007 r.⁽²⁾ sąd zawiesił wykonanie zaskarżonych przepisów do dnia ogłoszenia wyroku w postępowaniu głównym.
- (7) W dniu 24 stycznia 2008 r., na wniosek Komisji, EFSA przyjął wyjaśnienie naukowe i techniczne w zakresie interpretacji niektórych aspektów wniosków z opinii z dnia 8 marca 2007 r. w sprawie pewnych aspektów związanych z zagrożeniem TSE u owiec i kóz⁽³⁾, które zostały uwzględnione w czasie przyjmowania rozporządzenia (WE) nr 727/2007.
- (8) Po przeprowadzeniu drobiazgowej analizy powyższego wyjaśnienia i po sprawdzeniu możliwości pozostających w gestii Komisji, jako podmiotu zarządzającego ryzykiem, Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 746/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. zmieniające załącznik VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych⁽⁴⁾. Rozporządzenie (WE) nr 746/2008 utrzymuje w zasadzie przepisy przewidziane już w rozporządzeniu (WE) nr 727/2007. W następstwie nowych skarg wniesionych przez Francję, postanowieniem prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 października 2008 r.⁽⁵⁾ sąd zawiesił wykonanie odpowiednich przepisów do czasu ogłoszenia wyroku kończącego, w którym zostanie w pełni oceniona legalność środków zarządzania ryzykiem podjętych przez Komisję poprzez rozporządzenie (WE) nr 746/2008.
- (9) Dnia 6 listopada 2008 r. EFSA opublikował opinię naukowego panelu ds. zagrożeń biologicznych, sporządzoną na wniosek Komisji Europejskiej, dotyczącą narażenia ludzi i zwierząt w związku z pasażowalnymi encefalopatiami gąbczastymi (TSE), w odniesieniu do mleka i produktów mlecznych pochodzących od małych przeżuwaczy⁽⁶⁾. W opinii tej EFSA stwierdza, że trzęsawka klasyczna może być przenoszona z maciorki na jagnię poprzez mleko lub siarę. EFSA uznaje także, że stosowanie mleka lub produktów mlecznych pochodzących od stada chorego na trzęsawkę klasyczną może prowadzić do narażenia ludzi i zwierząt na TSE. EFSA stwierdza również, że programy hodowli owiec odpornych na trzęsawkę mogą zmniejszyć narażenie ludzi i zwierząt związane z produktami mlecznymi pochodzącymi od małych przeżuwaczy. W odniesieniu do trzęsawki nietypowej EFSA stwierdza także, że widoczne ograniczone rozprzestrzenienie czynnika w organizmie chorych osobników może ograniczyć zdolność do przenoszenia się poprzez mleko. W odniesieniu do BSE EFSA stwierdza, iż nie posiada informacji na temat istnienia zakaźności lub obecności PrP^{Sc} w siarze lub mleku małych przeżuwaczy zakażonych BSE. Niemniej jednak z powodu wczesnego i stopniowego rozprzestrzeniania czynnika BSE u podatnych owiec zakażonych w celach eksperymentalnych, EFSA stwierdza, że występowanie zakaźności w siarze lub mleku u podatnych małych przeżuwaczy zakażonych BSE jest prawdopodobne.
- (10) W dniu 6 listopada 2008 r. Francuski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (AFSSA) opublikował opinię dotyczącą ryzyka rozprzestrzeniania się trzęsawki klasycznej poprzez mleko małych przeżuwaczy⁽⁷⁾, w której doszedł w odniesieniu do zdolności przenoszenia się trzęsawki klasycznej przez mleko lub siarę z maciorki na jagnię do tych samych wniosków, które znajdowały się w opinii EFSA. W odniesieniu do narażenia ludzi na TSE AFSSA uznał, że spożycie mleka lub produktów mlecznych z zarażonych stad małych przeżuwaczy lub zwierząt podejrzewanych o zakażenie może oznaczać nadmierne narażenie konsumentów i zalecił, by w obliczu wysokiej potencjalnej zachorowalności w stadach zarażonych trzęsawką klasyczną wprowadzanie do obrotu mleka i produktów mlecznych ze stada z przeznaczeniem do spożycia zostało zakazane.
- (11) Dnia 7 listopada 2008 r., w oparciu o opinie EFSA i AFSSA, Francja przyjęła środki ograniczone do rynku krajowego i zakazujące wykorzystywania mleka i produktów mlecznych pochodzących od stad zarażonych trzęsawką we Francji jako żywności lub pasz⁽⁸⁾.
- (12) W dniach 11 i 26 listopada 2008 r. w SCOFCAH przeanalizowano konsekwencje wynikające z tych nowych elementów naukowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 27.6.2007, s. 8.

⁽²⁾ Sprawa T-257/07 R Republika Francuska przeciwko Komisji, Zb.Orz. [2007], s. II-4153.

⁽³⁾ Sprawozdanie naukowe panelu ds. zagrożeń biologicznych, sporządzone na wniosek Komisji Europejskiej, pt. „Wyjaśnienie naukowe i techniczne dotyczące interpretacji i rozważenia niektórych aspektów wniosków z opinii z dnia 8 marca 2007 r. w sprawie pewnych aspektów związanych z zagrożeniem pasażowalnymi encefalopatiami gąbczastymi (TSE) u owiec i kóz”. *Dziennik EFSA* (2008) 626, s. 1–11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 202 z 31.7.2008, s. 11.

⁽⁵⁾ Sprawa T-257/07 R II Republika Francuska przeciwko Komisji (Dz.U. C 327 z 20.12.2008, s. 26).

⁽⁶⁾ Opinia naukowego panelu ds. zagrożeń biologicznych, sporządzona na wniosek Komisji Europejskiej, dotycząca narażenia ludzi i zwierząt w związku z pasażowalnymi encefalopatiami gąbczastymi (TSE), w odniesieniu do mleka i produktów mlecznych pochodzących od małych przeżuwaczy. *Dziennik EFSA* (2008) 849, s. 1–37.

⁽⁷⁾ Opinia AFSSA z dnia 8 października 2008 r. w sprawie potencjalnych skutków, jakie mogą mieć dla zdrowia zwierząt i ludzi nowe dowody naukowe dotyczące międzygatunkowego przenoszenia czynnika trzęsawki klasycznej poprzez mleko (<http://www.afssa.fr/Documents/ESST2008sa0115EN.pdf>).

⁽⁸⁾ Arrêté du 7 novembre 2008 modifiant l'arrêté du 27 janvier 2003 fixant les mesures de police sanitaire relatives à la tremblante caprine, JORF z dnia 8 listopada 2008 r., s. 17160.

- (13) W czasie posiedzenia SCOFAH w dniu 11 listopada 2008 r., po uwzględnieniu nowych dowodów naukowych, a w szczególności dowiedzionej zdolności przenoszenia się trzcasawki klasycznej przez mleko z maciorki na jagnię, przedstawiono projekt wniosku rozporządzenia Komisji zmieniającego załączniki VII i IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 w celu wprowadzenia zakazu wykorzystywania jako pasz mleka i produktów mlecznych pochodzących od stad zarażonych trzcasawką, przyspieszenia procedury zwalczania choroby w stadach zwierząt mlecznych zarażonych trzcasawką klasyczną oraz ograniczenia wykorzystywania mleka i produktów mlecznych do celów spożywczych na rynku krajowym. Jednakże jako że ten ostatni element nie otrzymał wsparcia większości państw członkowskich, wniosku nie poddano pod głosowanie.
- (14) W dniu 26 listopada 2008 r. przedstawiono zmieniony wniosek rozporządzenia Komisji zmieniającego załączniki VII i IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 w celu wprowadzenia zakazu wykorzystywania jako pasz mleka i produktów mlecznych pochodzących z gospodarstw, w których stwierdzono przypadek trzcasawki klasycznej. Wniosek uzyskał poparcie kwalifikowanej większości w SCOFAH. W oficjalnym oświadczeniu delegacja francuska wyraziła zadowolenie z przyjęcia tego wniosku i zwróciła się do Komisji o przedstawienie kolejnego wniosku rozporządzenia Komisji zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 999/2001, tak aby wprowadzić podobne środki w odniesieniu do żywności. W odpowiedzi na ten wniosek Komisja potwierdziła, że rozmowy w odniesieniu do żywności będą kontynuowane.
- (15) W związku z tym przyjęto rozporządzenie Komisji (WE) nr 103/2009 z dnia 3 lutego 2009 r. zmieniające załączniki VII i IX do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych⁽¹⁾. Rozporządzenie (WE) nr 103/2009 przewiduje szereg zmian, które wprowadza się w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, w tym przepis, iż w przypadku gdy potwierdzone TSE jest trzcasawką klasyczną, mleko i produkty mleczne pochodzące od zwierząt przeznaczonych do zniszczenia w gospodarstwie nie mogą być stosowane do karmienia przeżuwaczy, z wyjątkiem karmienia przeżuwaczy w tym gospodarstwie. Ponadto wprowadzanie takich produktów do obrotu jako paszy dla gatunków innych niż przeżuwacze ma zostać ograniczone do terytorium danego państwa członkowskiego. Rozporządzenie (WE) nr 103/2009 przewiduje także przyspieszenie procedury zwalczania choroby w stadach zwierząt mlecznych zarażonych trzcasawką klasyczną w celu zmniejszenia ryzyka narażenia ludzi na TSE.
- (16) Dnia 18 grudnia 2008 r. Francja zwróciła się do Komisji o przyjęcie środków nadzwyczajnych, zgodnie z art. 53 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, dotyczących narażenia ludzi na czynniki sprawcze trzcasawki klasycznej. Ponadto w czasie posiedzenia SCOFAH w dniu 14 stycznia 2009 r. Francja poinformowała delegacje innych państw członkowskich o tym wniosku.
- (17) W dniu 20 stycznia 2009 r., zgodnie z rozmowami prowadzonymi po przedstawieniu SCOFAH w dniu 26 listopada 2008 r. wniosku rozporządzenia Komisji zmieniającego załączniki VII i IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, Komisja kontynuowała na szczeblu grupy roboczej dyskusję poświęconą wykorzystywaniu do celów spożywczych mleka i produktów mlecznych z gospodarstw, w których stwierdzono przypadek trzcasawki klasycznej. W czasie dyskusji stwierdzono, że zdecydowana większość państw członkowskich nie popiera stanowiska przyjętego przez Francję w odniesieniu do konieczności przedsięwzięcia dodatkowych środków zarządzania ryzykiem ograniczających wykorzystywanie do celów spożywczych takiego mleka i produktów mlecznych.
- (18) W piśmie z dnia 11 marca 2009 r. skierowanym do Francji Komisja potwierdziła, że nie planowała przyjęcia żadnych środków nadzwyczajnych w odniesieniu do wykorzystywania mleka i produktów mlecznych do celów spożywczych.
- (19) W dniu 25 lutego 2009 r. Francja przyjęła środki dotyczące zakazu przywozu na terytorium Francji mleka i produktów mlecznych pochodzących od owiec i kóz do celów spożycia przez człowieka⁽²⁾. W dniu 9 marca 2009 r., zgodnie z art. 54 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, Francja powiadomiła Komisję o tych środkach jako tymczasowych środkach ochronnych. W ramach tych środków przewidziano, że mleko i produkty mleczne mogą być przywożone z innego państwa członkowskiego na terytorium Francji wyłącznie, jeśli pochodzą z gospodarstwa, które nie zostało objęte urzędowym ograniczeniem przemieszczania się w czasie produkcji, i wyłącznie, jeśli nie pochodzą od zwierząt, które miały zostać zniszczone lub zabite w wyniku potwierdzenia przypadku trzcasawki klasycznej.
- (20) Następnie Komisja przedstawiła tę kwestię SCOFAH na jego posiedzeniu w dniu 23 marca 2009 r. w celu rozszerzenia, poprawienia lub odwołania tymczasowych krajowych środków ochronnych zgodnie z art. 54 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.
- (21) Jak omówiono szczegółowo w preambule do rozporządzenia (WE) nr 746/2008, a w szczególności w motywie 12, EFSA przyznaje, że brak jest dowodów naukowych na jakiegokolwiek bezpośrednie powiązanie między TSE u owiec i kóz, inną niż BSE, a TSE u ludzi, nawet jeśli różnorodność biologiczna czynników chorobotwórczych u owiec i kóz jest ważnym elementem, który uniemożliwia wykluczenie zdolności przenoszenia się na ludzi.
- (16) Dnia 18 grudnia 2008 r. Francja zwróciła się do Komisji o przyjęcie środków nadzwyczajnych, zgodnie z art. 53

(1) Dz.U. L 34 z 4.2.2009, s. 11.

(2) Arrêté du 25 février 2009 relatif à l'interdiction d'importation de laits, de produits laitiers et de produits contenant du lait d'origine ovine et caprine à risques au regard des encéphalopathies spongiformes transmissibles destinés à l'alimentation humaine, JORF z dnia 5 marca 2009 r., s. 4094.

- (22) Stanowisko EFSA, zgodnie z którym nie można wykluczyć zdolności przenoszenia się na ludzi czynników chorobotwórczych TSE u owiec lub kóz, opiera się na badaniach eksperymentalnych dotyczących bariery gatunkowej między człowiekiem a zwierzętami oraz modeli zwierzęcych (naczelnie i myszy). Modele te nie uwzględniają jednak cech genetycznych ludzi, które mają poważny wpływ na względną podatność na choroby wywołane przez priony. Mają one również ograniczenia dotyczące ekstrapolowania uzyskanych dzięki nim wyników na warunki naturalne, w szczególności w odniesieniu do tego, jak dobrze modele te odzwierciedlają barierę gatunkową między człowiekiem a zwierzętami oraz w odniesieniu do niepewności co do tego, w jakim stopniu zastosowana eksperymentalna droga zaszczepienia odzwierciedla narażenie w warunkach naturalnych. Na tej podstawie można uznać, że chociaż nie można wykluczyć ryzyka przenoszenia się na ludzi czynników chorobotwórczych TSE występujących u owiec lub kóz, to ryzyko to jest wyjątkowo niskie, biorąc pod uwagę fakt, że dowody na zdolność przenoszenia się opierają się na modelach eksperymentalnych, które nie odzwierciedlają warunków naturalnych związanych z rzeczywistą barierą gatunkową między człowiekiem a zwierzętami oraz z rzeczywistymi drogami zakażenia.
- (23) Polityka Wspólnoty ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony życia i zdrowia ludzi. Wspólnotowe środki w zakresie żywności i pasz muszą być oparte na stosownej ocenie potencjalnego ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz, uwzględniając istniejące naukowe dowody, muszą utrzymywać, lub w przypadku naukowego uzasadnienia – podnosić, poziom ochrony zdrowia ludzi i zwierząt. Nie można jednak zakładać całkowitego wyeliminowania ryzyka jako realistycznego celu w ramach jakichkolwiek decyzji związanych z zarządzaniem ryzykiem w sprawach dotyczących bezpieczeństwa żywności, w sytuacji gdy koszty i korzyści wynikające ze środków ograniczających ryzyko muszą być poddane wnikliwej ocenie w celu zapewnienia proporcjonalności środka. Rolą i odpowiedzialnością zarządzającego ryzykiem jest określenie dopuszczalnego poziomu ryzyka, z uwzględnieniem wszystkich elementów występujących w naukowej ocenie ryzyka.
- (24) Komisja w ramach swoich zadań związanych z zarządzaniem ryzykiem na szczeblu Wspólnoty, w bliskiej współpracy z państwami członkowskimi, odpowiada za ustalenie dopuszczalnego poziomu ryzyka i przyjęcie środków najważniejszych dla utrzymania wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego. Komisja dokonała przeglądu i oceny najbardziej aktualnych informacji naukowych w zakresie zdolności przenoszenia się TSE na ludzi i uznała, że wszystkie występujące zagrożenia są obecnie bardzo niskie i akceptowalne. Poza zasadami dotyczącymi pasz oraz bez podejmowania nieproporcjonalnych środków Komisja przewidziała przyspieszenie procedury zwal-

czania choroby w stadach zwierząt mlecznych zarażonych trzęsawką klasyczną w swoim rozporządzeniu (WE) nr 103/2009, którego wynikiem jest dalsze zmniejszenie narażenia ludzi na TSE.

- (25) W związku z powyższym, w oparciu o dowody naukowe, o których mowa w dostępnych opiniach naukowych, oraz konsultacje ze SCOFCAH, a także w oczekiwaniu na wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie legalności zaskarżonych przepisów rozporządzenia (WE) nr 746/2008, co jest istotne również dla kwestii podejmowanej w powiadomieniu przekazanym przez Francję, Komisja, po skonsultowaniu się ze SCOFCAH, uznaje, że przyjęte przez Francję tymczasowe środki ochronne wykraczają poza zakres niezbędny do uniknięcia poważnego ryzyka dla zdrowia ludzi, nawet przy uwzględnieniu zasady ostrożności.
- (26) Dlatego też Komisja uznaje, że środki przyjęte przez Francję w dniu 25 lutego 2009 r., o których Komisja została powiadomiona w dniu 9 marca 2009 r., powinny zostać zawieszone zgodnie z art. 54 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 aż do wydania wyroku w sprawie T-257/07, Republika Francuska przeciwko Komisji.
- (27) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Francja zawiesza stosowanie swoich środków zakazujących wprowadzania na jej terytorium mleka i produktów mlecznych do celów spożywczych z gospodarstw, w których potwierdzono przypadek trzęsawki klasycznej, do czasu wydania przez Sąd Pierwszej Instancji ostatecznego wyroku w sprawie T-257/07, Republika Francuska przeciwko Komisji.

Artykuł 2

Francja podejmuje niezbędne środki w celu spełnienia wymogów niniejszej decyzji najpóźniej do dnia 16 października 2009 r.

Francja informuje Komisję o tych środkach.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 września 2009 r.

w sprawie środków stosowanych w stanach zagrożenia, które mają zastosowanie do skorupiaków przywożonych z Indii i przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub do żywienia zwierząt

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 7388)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/727/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b) ppkt (ii),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 ustanowiono ogólne zasady dotyczące żywności i pasz, a w szczególności bezpieczeństwa żywności i pasz, na poziomie wspólnotowym i krajowym. W rozporządzeniu tym przewidziano podjęcie środków stosowanych w stanach zagrożenia (środków nadzwyczajnych), gdy nie ma wątpliwości, że żywność lub pasze przywożone z kraju trzeciego mogą stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub dla środowiska, i gdy zagrożenia tego nie można w zadowalającym stopniu ograniczyć środkami wprowadzanymi przez państwo(-a) członkowskie, którego(-ych) sprawa dotyczy.
- (2) Zgodnie z dyrektywą Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach zwierzęcych⁽²⁾ proces produkcji zwierząt i podstawowych produktów pochodzenia zwierzęcego powinny być monitorowane w celu wykrywania obecności niektórych pozostałości i substancji u zwierząt żywych, w ich odchodach, płynach ustrojowych i tkankach, a także w produktach pochodzenia zwierzęcego, paszach dla zwierząt i w wodzie pitnej. W art. 29 dyrektywy 96/23/WE zawarty jest wymóg, zgodnie z którym gwarancje udzielane przez kraje trzecie muszą mieć skutki co najmniej równoważne do tych przewidzianych w wymienionej dyrektywie.
- (3) Wyniki ostatniej wspólnotowej wizyty kontrolnej w Indiach ujawniły niedociągnięcia w zakresie systemu kontroli poziomu pozostałości u żywych zwierząt i w produktach zwierzęcych.

- (4) Pomimo gwarancji udzielonych przez Indie państwa członkowskie zgłaszają Komisji coraz większą liczbę przypadków wykrycia nitrofuranów i ich metabolitów w skorupiakach przywożonych z Indii i przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub do żywienia zwierząt. Obecność tych produktów i substancji w żywności jest sprzeczna z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2377/90⁽³⁾ oraz może stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi.
- (5) Owe produkty pochodzenia zwierzęcego wykorzystywane są również do wytwarzania pasz dla zwierząt hodowanych w ramach akwakultury. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾ nitrofurany oraz ich metabolity nie są dozwolonym dodatkiem do pasz. Ponadto, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁵⁾ stosowanie w paszach dla zwierząt gospodarskich tego rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego, które zawierają nitrofurany wykorzystywane jako substancje przeciwbakteryjne, jest zabronione, ponieważ są to produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego kategorii 2.
- (6) W odniesieniu do przywozu skorupiaków z akwakultury pochodzących z Indii, aby zagwarantować skuteczną i jednolitą ochronę zdrowia ludzkiego we wszystkich państwach członkowskich, należy przyjąć na poziomie Wspólnoty określone środki stosowane w stanach zagrożenia.
- (7) W związku z tym państwa członkowskie powinny zezwalać na przywóz skorupiaków z akwakultury pochodzących z Indii tylko wtedy, gdy istnieją dowody na to, że zostały one poddane badaniom analitycznym w miejscu pochodzenia w celu zweryfikowania, czy stężenie nitrofuranów lub ich metabolitów nie przekracza decyzyjnej wartości granicznej zastosowanej metody potwierdzającej, zgodnie z decyzją Komisji 2002/657/WE⁽⁶⁾.
- (8) Można jednak zezwolić na przywóz przesyłek, którym nie towarzyszą wyniki badań analitycznych wykonanych w miejscu pochodzenia, pod warunkiem że państwo członkowskie dokonujące przywozu zapewni poddanie tych przesyłek odpowiednim badaniom w momencie ich przywiezienia na granicę Wspólnoty i zagwarantuje przechowywanie przesyłek pod urzędową kontrolą do momentu uzyskania wyników tych badań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10.⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽⁵⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 221 z 17.8.2002, s. 8.

- (9) Niniejsza decyzja powinna zostać poddana przeglądowi w świetle gwarancji udzielonych przez Indie i na podstawie wyników badań analitycznych przeprowadzonych przez państwa członkowskie.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do przesyłek skorupiaków z akwakultury przywożonych z Indii i przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub do żywienia zwierząt (zwanych dalej „przesyłkami skorupiaków”).

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie zezwalają na przywóz do Wspólnoty przesyłek skorupiaków, pod warunkiem że towarzyszą im wyniki badań analitycznych przeprowadzonych w miejscu pochodzenia w celu zagwarantowania, iż produkty te nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzkiego.

2. Badania analityczne muszą zostać przeprowadzone w szczególności w celu wykrycia obecności nitrofuranów lub ich metabolitów zgodnie z decyzją 2002/657/WE.

Artykuł 3

1. W drodze odstępstwa od art. 2, państwa członkowskie zezwalają na przywóz przesyłek skorupiaków, którym nie towarzyszą wyniki badań analitycznych, pod warunkiem że państwo członkowskie dokonujące przywozu zapewni poddanie każdej przesyłki odpowiednim kontrolom po jej przywiezieniu na granicę Wspólnoty w celu zagwarantowania, że nie stanowi ona zagrożenia dla zdrowia ludzkiego.

2. Przesyłki, o których mowa w ust. 1, są przetrzymywane na granicy Wspólnoty do momentu stwierdzenia na podstawie wyników badań, że metabolity nitrofuranów nie występują w nich w stężeniach przekraczających wspólnotową minimalną wymaganą wartość graniczną wydajności (MRPL) wynoszącą 1 µg/kg, jak określono w decyzji 2002/657/WE.

Artykuł 4

1. W przypadku wykrycia w wyniku badań analitycznych, o których mowa w art. 3 ust. 2, obecności metabolitów nitrofuranów w stężeniach przekraczających decyzyjną wartość

graniczną (CC-alfa) zastosowanej metody potwierdzającej zgodnie z art. 6 decyzji 2002/657/WE, państwa członkowskie bezzwłocznie informują o tym Komisję.

2. Jeżeli badania analityczne wykażą obecność nitrofuranów lub ich metabolitów w stężeniach przekraczających wspólnotową minimalną wymaganą wartość graniczną wydajności, przesyłki nie mogą zostać wprowadzone do obrotu.

3. Do przesyłania informacji, o których mowa w ust. 2, państwa członkowskie wykorzystują system wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt, ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 178/2002.

4. Państwa członkowskie co trzy miesiące przedkładają Komisji sprawozdanie zawierające wszystkie wyniki badań analitycznych. Stosować należy wspólny format sprawozdań określony w załączniku do niniejszej decyzji.

5. Sprawozdanie to powinno być przedłożone w miesiącu następującym po każdym kwartale (kwiecień, lipiec, październik i styczeń).

Artykuł 5

Wszystkimi kosztami ponoszonymi w związku ze stosowaniem niniejszej decyzji zostaje obciążony wysyłający, odbiorca lub odpowiednio ich przedstawiciele.

Artykuł 6

Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o działaniach podjętych w celu zapewnienia zgodności z niniejszą decyzją.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja zostanie poddana przeglądowi w świetle gwarancji udzielonych przez Indie i na podstawie wyników badań analitycznych przeprowadzonych przez państwa członkowskie.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

WSPÓLNY FORMAT SPRAWOZDANIA, O KTÓRYM MOWA W ART. 4 UST. 4

Wyniki kontroli przesyłek skorupiaków pochodzących z Indii pod kątem nitrofuranów i ich metabolitów

[illegible]

DECYZJA KOMISJI**z dnia 30 września 2009 r.****w sprawie nieograniczonego rozszerzenia uznania przez Wspólnotę Polskiego Rejestru Statków****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2009/728/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 391/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2006/660/WE⁽²⁾ Komisja przyznała na okres trzech lat ograniczone uznanie dla Polskiego Rejestru Statków. Tego rodzaju uznanie przyznaje się organizacjom znanym jako towarzystwa klasyfikacyjne, które spełniają wszystkie kryteria inne niż te określone w sekcji A „Ogólne minimalne kryteria” pkt 2 i 3 załącznika do dyrektywy Rady 94/57/WE z dnia 22 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich⁽³⁾. Skutki tego uznania ograniczały się do Republiki Czeskiej, Cypru, Litwy, Malty, Polski oraz Słowacji.
- (2) Komisja przeprowadziła ocenę Polskiego Rejestru Statków zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 94/57/WE. Ocena opierała się na wynikach czterech inspekcji informacyjnych przeprowadzonych w 2007 r. przez ekspertów Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego zgodnie z art. 2 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾. Do udziału w ocenie zaproszono administrację czeską, cypryjską, litewską, maltańską, polską i słowacką. Komisja wzięła również pod uwagę ustalenia dwóch późniejszych inspekcji przeprowadzonych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego w kwietniu i maju 2009 r. w celu sprawdzenia działań Polskiego Rejestru Statków w zakresie nadzoru nad budową nowych statków oraz w celu weryfikacji działań naprawczych wdrożonych przez Polski Rejestr Statków w odpowiedzi na ocenę Komisji.

- (3) W odniesieniu do większości uchybień Polski Rejestr Statków bezzwłocznie wdrożył odpowiednie i wystarczające działania naprawcze. Pozostałe uchybienia dotyczą głównie wdrożenia reguł i procedur, w szczególności w zakresie kontroli jakości stocznii oraz weryfikacji nowo zbudowanych statków, szkolenia i kwalifikacji inspektorów oraz przeniesienia klasy. Poproszono zatem Polski Rejestr Statków o wdrożenie dalszych działań naprawczych w tym względzie. Jakkolwiek poważne, uchybienia te nie stanowią obecnie podstawy do kwestionowania ogólnej jakości głównych systemów i mechanizmów kontroli organizacji.
- (4) W międzyczasie weszło w życie rozporządzenie (WE) nr 391/2009. Przewiduje ono, że organizacje, którym na dzień wejścia w życie rozporządzenia udzielono już uznania zgodnie z dyrektywą 94/57/WE, zachowują to uznanie. Komisja musi zbadać te uznania do dnia 17 czerwca 2010 r. w celu podjęcia decyzji, czy ograniczenia należy zastąpić innymi ograniczeniami czy usunąć.
- (5) Informacje dostępne Komisji w wyniku przeprowadzonych ocen i inspekcji wskazują, iż Polski Rejestr Statków zasadniczo spełnia wymogi i zobowiązania określone w rozporządzeniu (WE) nr 391/2009 w zakresie wszystkich tras i wszystkich rodzajów statków.
- (6) Na podstawie danych opublikowanych ostatnio w ramach Paryskiego Protokołu Ustaleń w sprawie kontroli państwa portu, które dotyczą inspekcji przeprowadzonych przez państwa sygnatariuszy do 2008 r., odsetek zatrzymań statków ze względów związanych ze świadectwami wystawionymi im przez Polski Rejestr Statków w latach 2006–2008 pozostawał na poziomie 0,77 % całkowitej liczby inspekcji, natomiast średni odsetek dla uznanych organizacji wynosił 0,34 %.
- (7) Rozszerzenie uznania Polskiego Rejestru Statków przez Wspólnotę powinno wejść w życie dnia 29 września 2009 r. w celu zapewnienia jego ciągłości.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki (COSS) ustanowionego na mocy art. 12 rozporządzenia (WE) nr 391/2009,

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 11.⁽²⁾ Dz.U. L 272 z 3.10.2006, s. 17.⁽³⁾ Dz.U. L 319 z 12.12.1994, s. 20.⁽⁴⁾ Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 1.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Uznanie Polskiego Rejestru Statków przez Wspólnotę zostaje niniejszym rozszerzone bez ograniczeń z dniem 29 września 2009 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Antonio TAJANI

Wiceprzewodniczący

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 316/2009 z dnia 17 kwietnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania odłogowanych gruntów do produkcji surowców

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 100 z dnia 18 kwietnia 2009 r.)

Strona 4, art. 1 pkt 6:

zamiast: „6) w rozdziale 13 skreśla się sekcję 2 „Premia za ubój poza sezonem” (art. 96, 97 i 98), art. 117, podsekcję 2 „Program dopłat za intensyfikację” sekcji 4 (art. 118 i 119), sekcję 6 „Dopłaty dodatkowe” (art. 125) oraz art. 133;”,

powinno być: „6) w rozdziale 13 skreśla się sekcję 2 „Premia za ubój poza sezonem” (art. 96, 97 i 98), art. 117, podsekcję 2 „Program dopłat za intensyfikację” sekcji 4 (art. 118–119), sekcję 6 „Dopłaty dodatkowe” (art. 125) oraz art. 133;”.

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL